

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 609/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 27 czerwca 2022 roku w sprawie II K 838/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	T. M. (1)	- ogłoszenie o sprzedaży telefonu, który stał się przedmiotem oszustwa w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Prudniku sygn. II K 372/21 (data czynu 9 grudnia 2019r.), zostało zamieszczone ze źródłowego numeru IP przyporządkowanego do numeru abonenckiego 690 297 578, zarejestrowanego na dane oskarżonego T. M. (1), logującego się do sieci teleinformacyjnej na terenie K.; numer ten osoba o	- dokumenty z akt sprawy II K 372/21 (wyrok, postanowienie o umorzeniu, informacja operatora, informacja z portalu (...)) - notatka policyjna	k.233, , 204, 154, 30-31-, 51, 47) k.157

danych oskarżonego zarejestrowała w dniu 6 grudnia 2019r.;

- w sprawie Sądu Rejonowego w Prudniku sygn. II K 372/21 w dniu 8 września 2021r. zapadł prawomocny wyrok skazujący za w/w oszustwo S. B. (1),

- wcześniej, w dniu 24 maja 2021r. Prokuratura Rejonowa w Prudniku sygn. PR.1Ds.299.2020 umorzyła dochodzenie w w/w sprawie w części dotyczącej osoby T. M. (1), wobec ustalenia, iż postępowanie nie dostarczyło podstaw do wniesienia przeciwko niemu aktu oskarżenia;

- KPP w M. prowadziła po numerem RSD-135/19/PG postępowanie w sprawie o oszustwo, gdzie ustalono, iż na dane oskarżonego T. M. (1) założono trzy rachunki bankowe w Idea Bank, wykorzystane do popełnienia przestępstw na szkodę M. S., K. K. i T. Z.; we wszystkich tych sprawach akty

		oskarżenia postawiono innej osobie; okoliczność ta była wiadoma dla prowadzących postępowanie w sprawie o czyn z dnia 9 grudnia 2019r., zanim zapadło postanowienie o umorzeniu;		
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1	- dokumenty z akt sprawy II K 372/21 (wyrok, postanowienie o umorzeniu, informacja operatora, informacja z portalu (...), notatka policyjna);	- nie budzą żadnych wątpliwości wymienione dokumenty znajdujące się w załączonych w poczet materiału dowodowego aktach sprawy Sądu Rejonowego w Prudniku (przez omyłkę opisywane przez apelanta jako w S.) sygn. II		

K 372/21; w sprawie tej na etapie postępowania przygotowawczego prowadzono postępowanie przeciwko T. M. (1), ale zostało ono umorzone, a zarzut o przedmiotowe oszustwo postawiono ostatecznie tylko S. B. (2); przesłuchany w charakterze podejrzanego T. M. (1) nie przyznał się do popełnienia stawianego mu zarzutu i wyjaśnił, że nie ma konta w (...) Bank (...), nigdy niczego nie sprzedawał w internecie i nic nie wie o stawianym mu zarzucie na szkodę T. W.,

- w aktach załączonej sprawy znajdowała się także informacja o postępowaniu prowadzonym przez KPP w M. dotyczącym popełnienia oszustwa, gdzie powzięto informacje o innych postępowaniach w sprawach na szkodę M. S., K. K. i T. Z.; a gdzie wykorzystano rachunek bankowy założony na dane oskarżonego, a gdzie ostatecznie we wszystkich tych sprawach akty

		oskarżenia postawiono innej osobie;	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, polegający na uznaniu, że oskarżony nie wyczerpał swoim zachowaniem znamion zarzucanego mu przestępstwa oszustwa, także w formie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>pomocnictwa, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego, a w szczególności wyjaśnień T. M. (1) prowadzi do przeciwnych konstatacji;</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych podnoszony przez prokuratora, związany miał być z uprzednią nieprawidłową oceną zgromadzonych w sprawie dowodów, w szczególności wyjaśnień oskarżonego. W ocenie apelanta ich ocena, dokonana zgodnie ze wskazaniami wiedzy i życiowego doświadczenia, winna być odmienna i prowadzić do odmiennych wniosków.</p> <p>Wbrew twierdzeniom oskarżyciela, nie sposób zgodzić się z zarzutami w kwestii błędów w ustaleniach</p>				

faktycznych
przyjętych za
podstawę
zaskarżonego
wyroku i mających
wpływ na jego
treść, albowiem sąd
I instancji błędu
takiego się nie
dopuścił. Należy
podkreślić, iż zarzut
błędu w ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę wyroku
nie może
sprowadzać się tylko
i wyłącznie do
samej polemiki z
ustaleniami
poczynionymi przez
Sąd, a wyrażonymi
w uzasadnieniu
wyroku. Zarzut
błędu w ustaleniach
faktycznych
powinien dążyć do
wykazania
konkretnie uchybień
w zakresie
logicznego
rozumowania i
doświadczenia
życiowego, których
miał dopuścić się
Sąd przy ocenie
zebranego materiału
dowodowego. Sama
możliwość
przeciwstawienia
ustaleniom sądu
orzekającego
odmiennego
poglądu w kwestii
ustaleń faktycznych,
opartego na innych
dowodach od tych,
na których oparł
się sąd I instancji,
a zwłaszcza tylko

na wyjaśnieniach oskarżonego skarżącego wyrok, nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych (tak np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 29.10.2010r., II Aka 162/10). Innymi słowy: sama możliwość przeciwstawienia poczynionym przez Sąd ustaleniom odmiennego punktu widzenia, nie stanowi uzasadnienia stwierdzenia, iż Sąd dopuścił się błędów w ustaleniach faktycznych. Przyjmuje się również, iż błąd w ustaleniach faktycznych nie jest zarzutem samodzielnym. W praktyce każdy taki błąd jest bowiem skutkiem naruszenia przepisów postępowania, lecz nie odwrotnie. Jeśli bowiem Sąd przeprowadzi postępowanie, zachowując wszystkie reguły i zasady rzetelnego procesu, nie ma możliwości postawienia mu skutecznie zarzutu poczynienia

wadliwych ustaleń faktycznych.

Wskazuje to więc, iż błąd w ustaleniach faktycznych jest zawsze wtórny wobec naruszenia przepisów postępowania i stanowi konsekwencję uchybień w procedowaniu.

Sąd Okręgowy zważył, że sąd I instancji nie naruszył w przedmiotowej sprawie w żaden sposób przepisów postępowania przy ocenie zgromadzonych dowodów i dokonywaniu ustaleń, zgodnie z którymi brak jest dostatecznych dowodów pozwalających przypisać oskarżonemu popełnienie oszustwa, czy to jako w formie sprawstwa, czy tylko pomocnictwa.

Poczynione przez Sąd rejonowy ustalenia faktyczne – w oparciu o ujawnione i prawidłowo ocenione dowody – polegają na prawdzie i jako takie, nie mogą być skutecznie kwestionowane.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, zgromadzone w sprawie dowody, oceniane właśnie w sposób zgodny z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz logicznego myślenia (art. 7 k.p.k.), nie dawały pełnych podstaw do jednoznacznego stwierdzenia, że zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona zarzucanego mu czynu, czy też innego. Przyjętej przez oskarżonego linii obrony nie sposób było definitywnie przełamać, gdyż zebrany i jednoznaczny materiał dowodowy nie prowadził do jednoznacznie odmiennych wniosków. Oceny tej nie są w stanie skutecznie obalić, czy zmienić okoliczności związane z ustaleniami, jakie wynikają z akt sprawy Sądu Rejonowego w Prudniku sygn. II K 372/21.

Przede wszystkim T. M. (1), po okazaniu mu umowy na Sali rozpraw,

nie zaprzeczał, że osobiście podpisał dokumenty związane z założeniem konta w mBanku w przedmiotowej sprawie (rozpoznał swój podpis), choć nie pamiętał szczegółów jego złożenia (w jakim miejscu podpisywał dokumenty, w obecności kogo, skąd je miał etc.). Ustalono przy tym, że założenie spornego konta nastąpiło w drodze elektronicznej.

Oskarżony wyjaśnił, że jako osoba uzależniona od alkoholu i bezdomna, miał w swoim życiu taki okres czasu, gdy pod jego wpływem mógł udostępnić komuś owo konto (a więc złożyć podpis i przekazać komuś wszelkie informacje niezbędne w dostępie do konta) za alkohol bądź jedzenie, a nawet że podał: „Tam było dużo różnych numerów...”(wyjaśniał wówczas o numerach kont bądź numerach telefonów, o jakie także został zapytany przez sędziego referenta). Szczerze także przyznał, że zagubił

dowód osobisty i opisał, że ktoś z wykorzystaniem dowodu popełniał jakieś przestępstwa i kilka spraw miał „umorzonych”. Podał także do protokołu, że teraz zdaje sobie sprawę z tego, że ktoś mógł wykorzystać w/w konto w mBanku (dostęp do niego) w celach przestępczych, o jakich mowa w niniejszej sprawie.

W ocenie sądu odwoławczego wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w dokumentach ujawnionych z załączonych akt II K 372/21, z których faktycznie wynika, że kont bankowych i numerów telefonów założonych na dane oskarżonego, a wykorzystanych w jakiś sposób do popełnienia oszustw internetowych mogło być więcej. W żadnej jednak sprawie ostatecznie to nie T. M. (1) stawiano zarzuty karne, lecz innym ustalonym osobom.

Sąd odwoławczy zauważa, że - poprawnie - w sprawie rozważano

możliwość
zakwalifikowania
zachowania
oskarżonego, jako
wyczerpującego
dyspozycje art. 18 §3
kk w zw. z art.286
§1 lub 3 kk, a więc
jako pomocnictwo
do przedmiotowego
oszustwa i nawet
apelacja
prokuratorska
wywodzi, iż
oskarżony co
najmniej takiego
właśnie czynu się
dopuścił. Ponadto
zważył, że apelacja
oskarżyciela choć
obszerna w swej
treści, to w
zdecydowanej części
stanowi jedynie
przywołanie
bogatego
orzecznictwa
sądowego i
komentarzy
dotyczących kwestii
pomocnictwa, które
to, jak wynika z
pisemnych
motywów wydanego
orzeczenia, znane
było także sądowi
meriti. Co więcej,
zarówno sąd
rejonowy, jak i
skarżący zgodnie
przyjmują, że dla
możliwości
przypisania T. M. (1)
odpowiedzialności
karnej za
pomocnictwo,
niezbędnym było
ustalenie, iż w/
w miał świadomość
tego, że swoim

ustalonym zachowaniem tj. założeniem bankowego konta i przekazaniem doń dostępu innej osobie, pomógł jej w dokonaniu przedmiotowego oszustwa (zgodnie także opisują tu wymogi działania umyślnego w obu zamiarach).

Na poparcie swoich racji apelant podniósł, że każdy zdrowo myślący człowiek zdaje sobie sprawę, iż dane dotyczące numeru rachunku i możliwości dysponowania nim, nie powinny być udostępniane osobom trzecim, bo takie osoby: „winny przewidywać, że może on (rachunek) być użyty do popełnienia przestępstwa”. Sąd odwoławczy zważył, że i sąd meriti stanął de facto na takim samym stanowisku. Poza jednak wywodem, iż nietrzeźwość i bezdomność oskarżonego nie mogą tu usprawiedliwiać oskarżonego, skarżący nie przytoczył żadnego innego argumentu merytorycznego

związanego z obaleniem ustalenia bezdomności i choroby alkoholowej.

Podniósł uwagę dotyczącą w/w stanów: „nie wiadomo czy tak było faktycznie” - ale nijak dalej nie próbował nawet skutecznie obalić ustaleń w tym zakresie.

Na poparcie swoich twierdzeń oskarżyciel przywołał także ustalenia dokonane w oparciu o dane zawarte w załączonej przez sąd (z urzędu) sprawie Sądu Rejonowego w Prudniku. Analiza tych akt dokonana przez sąd odwoławczy, w świetle stawianych w apelacji zarzutów, doprowadziła do ustaleń, o jakich mowa w punkcie 2.1.1. uzasadnienia. Rację ma prokurator gdy podnosi, że w sprawie sygn. II K 372/21 na etapie postępowania przygotowawczego prowadzono postępowanie przeciwko T. M. (1) i ustalono, że ogłoszenie o sprzedaży telefonu, który stał się w niej przedmiotem

oszustwa z dnia 9 grudnia 2019r., zostało zamieszczone ze źródłowego numeru IP przyporządkowanego do numeru abonenckiego 690 297 578, zarejestrowanego na oskarżonego T. M. (1), logującego się do sieci teleinformacyjnej na terenie K.. Sąd odwoławczy ustalił dodatkowo, że numer 690 297 578 osoba o danych oskarżonego zarejestrowała w dniu 6 grudnia 2019r., a więc na 3 dni przed popełnieniem czynu, ale też, że ostatecznie w sprawie Sądu Rejonowego w Prudniku sygn. II K 372/21 w dniu 8 września 2021r. zapadł prawomocny wyrok skazujący za w/w oszustwo inna osobę - S. B. (1), a wcześniej tj. w dniu 24 maja 2021r. Prokuratura Rejonowa w Prudniku w sprawie sygn. PR.1Ds.299.2020 umorzyła dochodzenie w części dotyczącej osoby T. M. (1) - wobec ustalenia, iż postępowanie nie

dostarczyło podstaw
do wniesienia
przeciwko niemu
aktu oskarżenia.

Porównując
natomiast daty
zarejestrowania
numeru 690 297
578 (6 grudnia
2019r.), dokonania
oszustwa ze sprawy
II K 372/21 (9
grudnia 2019r.),
założenia rachunku
bankowego
wykorzystanego w
przedmiotowej
sprawie
(28.12.2019r.) i
przedmiotowego
czynu
(29.01.2020r-03.02.2020r.)
należy wywieść
wniosek, że
zarejestrowanie
spornego numeru,
jak i założenie
spornego konta na
dane oskarżonego
było sobie
stosunkowo bliskie
– wszystko miało
miejsce w przeciągu
tego samego
miesiąca czasu. To
natomiast spaja
się z twierdzeniem
oskarżonego, że w
przeszłości miał
taki okres czasu,
w którym mógł
założyć konto, czy
zarejestrować
numer telefonu i
je komuś następnie
udostępnić za
alkohol, czy
jedzenie.

Co więcej, sąd odwoławczy analizując dokumenty zawarte w aktach II K 372/21 ustalił, że z notatki policyjnej wynika, iż KPP w M. prowadziła pod numerem RSD-135/19/PG postępowanie w sprawie o oszustwo, gdzie w oparciu o dane z innej jednostki policyjnej ustalono, iż na dane oskarżonego T. M. (1) założono nawet trzy rachunki bankowe w Idea Bank, wykorzystane (w bliżej nieustalony sposób) przy popełnieniu przestępstw na szkodę M. S., K. K. i T. Z.; ale we wszystkich tych sprawach akty oskarżenia postawiono ostatecznie innym osobom. Brak jest także ustaleń, co do konkretnych dat zakładania wszystkich rachunków, ale numery spraw także wskazują na 2019.

Rację ma skarżący, gdy podnosi, że ustalenia ze sprawy II K 372/21 każą wnikliwiej przyjrzeć się działaniom oskarżonego. Co

więcej, rację ma także gdy wywodzi, że jego zachowanie związane z udostępnianiem numerów rachunku czy telefonu, mogło w konsekwencji pomóc w dokonaniu więcej niż jednego oszustwa.

Niewątpliwie także w oparciu o wszelkie towarzyszące zachowaniu sprawcy okoliczności, należy oceniać jego świadomość oraz zamiar. Tyle tylko, że nadal nie przekonują twierdzenia apelanta, iż w tej sytuacji T. M. (1) musiał mieć świadomość, że zakładając taki rachunek, czy rejestrując telefon, a następnie przekazując dane do ich dostępu, pomaga w oszustwie/ach. Sam także prokurator raz podnosi, iż chodzi tu o pomoc w „działaniach mających charakter przestępczy”, by następnie te same argumenty miały już przekonywać, że chodzi stricte o „oszustwo” (k.229).

W ocenie sądu odwoławczego, uwypuklana przez apelanta elementarna wiedza

i życiowe doświadczenie, przy dokonanych w sprawie ustaleniach (także ustalonym wieku oskarżonego - rocznik 1980) prawdopodobnie mogłyby skutecznie przekonywać, gdyby T. M. (1) był już w przeszłości karany za czyny związane z oszukańczym wykorzystaniem internetu, czy przestępczym wykorzystaniem udostępnionych danych do rachunku bankowego i telefonu. Karta karna oskarżonego przeczy jednak temu, albowiem wcześniejsze skazania T. M. są czynami przeciwko rodzinie i opiece (niealimentacja) oraz kradzieżą i kradzieżą z włamaniem – a więc czynami powszechnymi, a przy tym takimi, gdzie zachowaniu sprawcy nie towarzyszy – co do zasady – jakaś szczególna przebiegłość, wymyślność, zamierzony cel czy ukartowany plan.

Rację ma natomiast sąd rejonowy, gdy podnosi, iż odpowiedzialności

pomocnika w niniejszej sprawie musi towarzyszyć niebudząca żadnych wątpliwości, nie tylko świadomość możliwości pomocy w jakimś bliżej nieznanym przestępstwie, ale w oszustwie z wykorzystaniem przekazanego numeru konta. Tego natomiast nie dowiedziono ponad wszelką wątpliwość.

Reasumując powyższe, ocena wyjaśnień oskarżonego, jako wiarygodnego źródła dowodowego, tak jak ostateczna ogólna ocena całości zgromadzonego na sprawie materiału dowodowego, przekonuje.

Dokonane na podstawie takiej właśnie oceny ostateczne wnioski, nie uprawniały sąd rejonowy do przypisania T. M. (1) sprawstwa czynu, o jakim mowa w akcie oskarżenia, także w formie pomocnictwa.

Bogate orzecznictwo przywołane przez sąd merito, co do tego jakiego rodzaju świadomość musi towarzyszyć sprawcy – jako udowodniona ponad

<p>wszelką wątpliwość, jest ze wszech miar przekonujące. Współsprawstwo czy pomocnictwo musi odnosić się do konkretnego przestępstwa, nie zaś do bliżej nieokreślonego przestępstwa, które może zostać popełnione w przyszłości, a dopóki organ ma choćby najmniejsze wątpliwości, co do danego faktu, dopóki nie może być on uznany za udowodniony.</p> <p>Wniesiona apelacja nie zdołała przekonać sądu odwoławczego, co do oceny wniosków wyciągniętych przez Sąd I instancji, a w konsekwencji o konieczności wydania wyroku uniewinniającego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.		
- wyrok słuszny, wniesiona apelacja z przyczyn wskazanych powyżej nie uzasadniała jego uchylenia, bądź zmiany,;		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
- wyrok i wszystkie rozstrzygnięcia;		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
- apelacja nie zdołała podważyć słuszności		

zaskarżonego wyroku;			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
	Przytoczyć okoliczności		
pkt 2, 3	O wydatkach za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o treść art. 636 § 1 kpk i art. 9 ustawy o		

	<p>opłatach w sprawach karnych.</p> <p>Na podstawie § 4 ust. 1, 2, 3 w zw. z § 17 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu koszty zastępstwa procesowego.</p> <p>Uwzględniając nakład pracy i wkład w ostateczne rozstrzygnięcie sprawy wynagrodzenie przyznano na poziomie minimalnym.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 27

ustalenie, którego dotyczy apelacja	czerwca 2022r. w sprawie II K 838/20		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana